

İman, İtaat, Lütuf

Manevi Evinizi İnşa Etmek

Kutsal Kitap, iman hayatını açıklamak için güçlü bir metafor olan ev inşa etme örneğini kullanır; bu, Tanrı'nın krallığı için inşa edilmiş, iman, itaat ve lütfun temel direkleri olarak iç içe geçtiği manevi bir yapıdır. Bu imge, İsa'nın Matta 7:24-27'deki temel öğretisiyle başlayıp, Pavlus'un 1 Korintliler 3:9-15'teki pratik talimatlarıyla genişleyerek, Efesliler 2:19-22'de inananları birleştirerek ve Petrus'un 1 Petrus 2:4-8'deki canlı taşlar tasviriyle doruğa ulaşarak, önemli pasajlarda aşamalı olarak ortaya çıkar. Bu ayetler birlikte kusursuz bir akış yaratır: fırtınalara dayanacak sağlam temeli akıllıca seçmekten, yargıya dayanacak yapı malzemelerini dikkatlice seçmeye, lütuf tarafından bir araya getirilmiş kutsal bir ailenin parçası olmaya ve nihayetinde baş köşe taşı olan Mesih'in etrafında canlı bileşenler olarak hizalanmaya kadar. Yazarın, derinlemesine bir İncil araştırmasına yol açan bir rüyasından ilham alan bu çalışma, Tanrı'nın sözüne itaat etmenin, O'nu yücelten ve sonsuzluğa dayanabilen güçlü bir manevi yapı inşa ettiğini ortaya koymaktadır.

Bilgelik Vakfı: İşitmek ve İtaat Etmek (Matta 7:24-27)

İsa, Dağdaki Vaaz'ın sonunda, imana dayalı itaatın önceliğini vurgulamak için iki inşaatçıyı karşılaştırarak bu mimari metafora başlar. "Bu sözlerimi işitip uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer" der (ayet 24). Yağmurlar yağdı, seller geldi, rüzgârlar esti ve eve çarptı, ancak ev yıkılmadı çünkü temeli sağlamdı; bu, Tanrı'nın gerçeğine güvenmeye ve onu uygulamaya dayalı bir yaşamı simgeler. Buna karşılık, akılsız inşaatçı aynı sözleri duyar ama onlara göre hareket etmez, kum üzerine inşa eder; fırtına vurduğunda, "yıkıldı ve yıkılışı çok büyük oldu" (ayet 27). Bu benzetme, kritik başlangıç noktasını belirler: temel, İsa Mesih'in kendisidir (Pavlus'un daha sonra 1 Korintliler 3:11'de açıkladığı gibi) ve itaat, evi O'nun üzerine sağlamlaştırarak, hayatın zorluklarına karşı dayanıklılığı sağlar.

Dayanıklı Malzemelerle İnşa Etmek: Ateşle Sınanmış (1 Korintliler 3:9-15)

İsa'nın akıllıca inşa etme vurgusundan doğrudan yola çıkan Pavlus, 1 Korintliler 3:9-15'te kilisedeki bölünmeleri ele alarak ve inşaatta sorumluluğu vurgulayarak metaforu genişletiyor. Pavlus, "Çünkü biz Tanrı'nın hizmetinde birlikte çalışıyoruz; siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasıdır" diye yazıyor (ayet 9). Temeli açıkça belirtiyor: "Çünkü kimse, zaten atılmış olan temelden başka bir temel atamaz; o temel de İsa Mesih'tir" (ayet 11) - bu, Matta'nın benzetmesindeki sarsılmaz temelle mükemmel bir şekilde örtüşüyor. Bu tek temel üzerine, her inşaatçı dikkatlice çalışmalıdır: "Kim bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, tahta, saman veya ot kullanarak inşa ederse, yaptığı işin ne olduğu ortaya çıkacaktır; çünkü Gün onu açığa çıkaracaktır" (ayetler 12-13). Ateş, her kişinin işinin kalitesini sınayacaktır; Kalıcı malzemeler—sadakat eylemleri, ebediyete yönelik hizmet ve Mesih'e dayalı öğreti—ayakta kalacak ve ödül getirecekken, geçici olanlar yanıp kül olacak, ancak inşa eden kişi "alevlerin arasından kaçan biri gibi" kurtulacaktır (15. ayet). Bu, İsa'nın öğretisine hesap verebilirliği ekleyerek onu geliştirir: sadece temeli doğru atmak değil, kalıcı bir bütünlükle inşa etmek.

Tanrı'nın Ailesi Olarak Birleşmiş: Kutsal Bir Tapınağa Dönüşmek (Efesliler 2:19-22)

Pavlus, Efesliler 2:19-22'de bu imgeyi daha da geliştirerek, lütfun inananları tek bir ilahi konutta birleştirdiği toplumsal boyuta geçiyor. Artık "yabancılar ve garipler" olmayan putperestler, "Tanrı'nın

halkıyla birlikte yurttaşlar ve O'nun ailesinin üyeleridir" (19. ayet), "havarilerin ve peygamberlerin temeli üzerine kurulmuş, Mesih İsa'nın kendisi de baş köşe taşıdır" (20. ayet). O'nda, "bütün yapı bir araya gelir ve Rab'de kutsal bir tapınak olmak üzere yükselir" (21. ayet) ve inananlar "Tanrı'nın Kutsal Ruhu aracılığıyla yaşadığı bir konut olmak üzere birlikte inşa edilirler" (22. ayet). Bu, önceki pasajlardan kusursuz bir şekilde akıyor: temel Mesih'tir (Matta ve 1 Korintliler), şimdi havariyel ve peygamberlik öğretilerini de içerecek şekilde detaylandırılıyor ve Mesih, her parçayı mükemmel bir şekilde hizalayan baş köşe taşıdır. Lütuf, birleştirici unsurdur; Mesih'in uzlaştırıcı işi Yahudi ve Yahudi olmayanları bir araya getirir, bölünmeyi önler ve Tanrı'nın kutsal meskenine doğru istikrarlı bir büyüme sağlar.

Yaşam Taşları Köşe Taşıyla Hizalanmış: Kabul mü Yoksa Tökezeleme mi? (1 Petrus 2:4-8)

Petrus, 1. Petrus 2:4-8'de metaforu canlı bir şekilde hayata geçirerek evi dinamik, ruhsal bir gerçeklik olarak tasvir eder: "İnsanlar tarafından reddedilen, ama Tanrı'nın gözünde seçilmiş ve kıymetli olan diri Taş'a yaklaştığımızda, siz de diri taşlar gibi ruhsal bir ev olarak inşa ediliyorsunuz" (4-5. ayetler). İmanlılar, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya kabul edilebilir ruhsal kurbanlar sunan kutsal bir rahiplik haline gelirler. Petrus, Mesih'i "yapıcıların reddettiği, köşe taşı olmuş taş" (7. ayet, Mezmur 118:22'den) ve "insanları tökezeleten taş ve onları düşüren kaya" (8. ayet, İşaya 8:14'ten) olarak onaylamak için Kutsal Yazılardan alıntılar yapar. İman eden ve itaat edenler için O, kıymetli bir uyum ve şereftir; itaatsizler için ise tökezeleme noktasıdır. Bu, ilerlemenin doruk noktasıdır: temel (Matta/1 Korintliler), birleşik tapınak (Efesliler), şimdi ise sürekli itaat yoluyla temel taşının etrafına aktif olarak yerleştirilmiş yaşayan katılımcılarla canlandırılmış bir yapı.

Her Şeyi Bir Araya Getirmek: Bütüncül Bir Manevi Yapı

Bu pasajlar mükemmel bir uyum içinde birbirine kenetlenerek, Tanrı'nın ruhsal ev için kapsamlı tasarımını ortaya koymaktadır. Matta 7:24-27, emri belirler: Mesih'in sözlerini dinleyin ve itaat edin, evi sarsılmaz temel üzerine (1 Korintliler 3:11'de açıkça İsa Mesih) kurun. 1 Korintliler 3:9-15, derinlik katarak, ateşli sınavlara dayanacak malzemelerle dikkatli bir inşaat yapılmasını ve bu tek temel üzerine kişisel sorumluluğun vurgulanmasını teşvik eder. Efesliler 2:19-22, toplumsal ölçüğe genişleyerek, lütfun, elçiler ve peygamberler üzerine kurulu imanlıları, Tanrı'nın tapınağına mükemmel bir uyum ve büyüme sağlayan baş köşe taşı olan Mesih ile nasıl birleştirdiğini gösterir. Son olarak, 1 Petrus 2:4-8, canlılık aşılayarak, statik malzemeleri, yaşayan Köşe Taşı etrafında aktif olarak inşa edilen canlı taşlara dönüştürür; burada iman, rahiplik ve şeref getirirken, inançsızlık tökezelemeye yol açar. Birleşik mesaj açıktır: İsa Mesih, tek temel ve baş köşe taşıdır; İtaat kalıcı bir yapı inşa eder; lütuf birleştirir ve destekler; sonuç, her fırtınaya ve yargıya karşı dayanıklı, Tanrı'nın içinde yaşadığı kutsal, canlı bir tapınaktır. Herhangi bir noktada itaatsizlik çöküş veya kayıp riskini taşır, ancak Mesih'le tam uyum, O'nu yücelten ebedi bir mesken üretir. Yazarın rüyadan ilham alan çalışmasından doğan bu bütünlük vizyon, her inanana Tanrı'nın krallığı için akıllıca ve itaatkâr bir şekilde inşa etmeye çağırır.

Temel: Mesih, Havariler ve Eski Ahit Peygamberleri

Ruhsal ev, Mesih'in, havarilerin ve Eski Ahit peygamberlerinin temeli üzerine kuruludur (Efesliler 2:20). Her biri, inananların imanını sağlamlaştırmada ve itaati yönlendirmede farklı bir rol oynar.

- Mesih, Köşe Taşı: İsa, tüm yapıyı hizalayan köşe taşıdır (Efesliler 2:20; İşaya 28:16). O'nun yaşamı, öğretileri ve kurbanı, iman ve itaatin temelidir. İlahi Söz olarak (Yuhanna 1:1), Kutsal Yazıların tamamının temelini oluşturur, ancak bunları kendisi yazmamıştır (2 Timoteos 3:16). Ruhsal evin her yönü, doğru kalabilmek için O'nunla uyumludur.
- Havariler: Mesih tarafından seçilen Pavlus, Petrus ve Yuhanna gibi havariler, Kutsal Ruh'un rehberliğinde ilham edilmiş Yeni Ahit yazılarıyla (örneğin İnciller, mektuplar) temeli attılar (2 Petrus 1:20-21). Öğretileri, inananlara doğru yaşamayı ve Tanrı'nın iradesine itaat etmeyi öğütler (Yuhanna 16:13-14).
- Eski Ahit Peygamberleri: Tanrı'dan ilham alan İşaya, Yeremya ve Musa gibi peygamberler, Mesih'in gelişini önceden bildiren kutsal yazılar yazdılar (örneğin, İşaya 53; Tesniye 18:15). Onların yazıları, havarilerin öğretileriyle birlikte imanın temelini oluşturur (Efesliler 2:20). Onların ilham edilmiş mesajına itaat, inananları Mesih'le aynı hizaya getirirken, onu reddetmek tökezelemeye yol açar (1 Petrus 2:8).

Köşe taşları ve temellerin örnekleri

İşte İsa'nın öğretilerinden, Havarilerin veya Peygamberlerin öğretileriyle harmanlanmış bazı örnekler.

Köşe taşı	Vakıflar
Matta 7:24-27	1 Korintliler 3:9-15, Efesliler 2:19-22, 1 Petrus 2:5-8
Matta 13:33, Matta 16:5-12	1 Korintliler 5:6-13, Galatyalılar 5:1-15
Matta 5:5	Mezmun 37
Matta 5:43-48	Özdeyişler 25:21-22, Romalılar 12:20-21
Matta 5:21-30, Matta 15:18-20, Markos 7:20-23	Galatyalılar 5:19-21, Romalılar 1:29-31, Özdeyişler 6:16-19

Çok okuyarak, okuyucu daha fazlasını keşfedebilir.

İnanç – πίστις – pistis

- 1) Herhangi bir şeyin doğruluğuna dair kanaat, inanç; Yeni Ahit'te, insanın Tanrı ve ilahi şeylerle olan ilişkisine dair bir kanaat veya inanç, genellikle imandan doğan ve onunla birleşen güven ve kutsal coşku fikrini de içerir.
 - a. Tanrı ile ilgili
 1. Tanrı'nın var olduğuna, her şeyin yaratıcısı ve hükümdarı olduğuna, Mesih aracılığıyla ebedi kurtuluşu sağlayan ve bahşeden olduğuna dair inanç.
 - b. 1b) Mesih ile ilgili
 1. İsa'nın Mesih olduğuna ve O'nun aracılığıyla Tanrı'nın krallığında ebedi kurtuluşa kavuşacağımıza dair güçlü ve olumlu bir inanç veya kanaat.
 - c. Hristiyanların dini inançları
 - d. İster Tanrı'ya ister Mesih'e olsun, aynı inançtan kaynaklanan, güven (veya itimat) fikrinin baskın olduğu inanç.
- 2) sadakat, bağlılık
 - a. güvenilebilecek birinin karakteri

Mezmun 14:1

- İman sadece bir seçenek değil, kalbin bir tutumudur.
- Dindar olabilirsiniz ama yine de pratik bir ateist olabilirsiniz. (Tanrı varmış gibi mi yaşıyorsunuz?)

İbraniler 11:1-3

- İman sadece "zaten doğru olmadığını bildiğin bir şeye inanmak" değildir!
- Bu sadece karanlığa doğru bir sıçrama değil. (Bu, ışığa doğru bir sıçrama!)
- Bu, manevi bir kesinliktir.

İbraniler 11:6

- İman olmadan Tanrı'yı memnun etmek imkansızdır.
- Tanrı'nın var olduğuna inanabiliriz ve inanmalıyız.

- O orada ve eğer onu içtenlikle ararsak onu bulacağız.

Yakup 2:14-26

- Amelsiz inanç faydasızdır.
- Doğru yolda olmaya çalışmak: günahla mücadele etmek. • Tanrı ile ilişki kurmaya çalışmak: dua, Kutsal Kitap çalışması.
- Başkalarına yardım etme çabası: kilise, misyonerlik, muhtaçlara yardım.
- İman ancak aktif bir iman olduğunda tamamlanmış olur.
- İbrahim'in imanı ve eylemleri birlikte işledi. Yaratılış 22'de Tanrı, İbrahim'in gerçek imana sahip olduğunu ancak itaat ettiği anda anladı (22:12).
- Hiç kimse, amelleri olmadan imanla aklanmaz (Yakup 2:24).
- Not: Luther (1500'ler), "yalnızca imanla aklanma" ve "bir kere kurtarılan, her zaman kurtarılmış olur" inancı nedeniyle Yakup Kitabı'nın tamamını reddetti. Ayrıca İbraniler Kitabı'nı da reddetti, çünkü bu kitapta kurtuluşumuzu kaybetmenin mümkün olduğu defalarca belirtiliyordu. (Luther buna katılmıyordu.)

İbraniler 11:4-10

- Abel, iman sayesinde Tanrı'ya kabul edilebilir bir kurban sundu (İbraniler 11:4).
- Nuh, Tanrı'nın uyarısından sonra ailesini kurtarmak için imanla gemiyi inşa etti (İbraniler 11:7).
- İbrahim imanla itaat etti ve yabancı bir ülkeye gitti çünkü Tanrı'nın onu daha iyi bir eve (yani cennete) çağırıldığını anlamıştı (İbraniler 11:8-10).
- Eyleme dökülmüş iman, Tanrı'nın yaşayan sözlerine verilen doğru cevaptır.

Tanrı'nın Vaatlerine İman (İmanlı eylem, Tanrı'nın vaatlerinin şartlarını yerine getirmekle tanımlanır)

1. Tanrı bizi kutsamak istiyor.

- A. Tanrı'nın insanlıkla olan ilişkileri her zaman, O'nun iradesine iman ve itaat şartlarına bağlı ilahi nimetlerin lütufkâr teklifleriyle, yani şartlı ifadeler (eğer... o zaman...) biçimindeki vaatlerle karakterize edilmiştir.
- B. İncil'de iman sahiplerinin babası olarak bilinen İbrahim, her şeyi geride bırakıp Tanrı'yı takip ederek Vaat Edilmiş Topraklara gitti; bereketi alması onun itaatine bağlıydı (Yaratılış 12:1-4).
 - a. Bu vaatler daha sonra Tanrı'nın İbrahim ile yaptığı antlaşma olarak tanımlanacaktı.

2. Eski ve Yeni Antlaşmalar

- A. Önceki derste de belirtildiği gibi, İncil iki ana bölüme ayrılır: Eski Ahit ve Yeni Ahit; bu bölümlerde yer alan iki farklı ahdi açıklarlar.
- B. Tarihte Tanrı, iki çok özel insan grubuyla antlaşmalar yapmıştır: birincisi Mısır'dan çağrılan İsrail halkıyla, ikincisi ise dünyadan çağrılan Hristiyanlarla (İbraniler 8:6-13).
- C. Eski Ahit genellikle emirler bağlamında düşünülse de, aslında ahdin temeli bu yasaların ardındaki vaatlerde yatmaktadır (Tesniye 7:12-15).
 - a. Ne yazık ki, İsrailoğullarının sadakatsizliği, Tanrı'nın nimetlerini alma haklarını ortadan kaldırdı (İşaya 1:2-7).

3. Yeni Antlaşmanın Daha İyi Vaatlerine Dair Bazı Örnekler

- A. Eğer önce Tanrı'nın krallığını ve doğruluğunu ararsak, o zaman Tanrı bütün bedensel ihtiyaçlarımızı karşılayacaktır (Matta 6:33).
- B. Eğer İsa'ya gelirse, onun boyunduruğunu alır ve yüklerimizi ona teslim edersek, o zaman ruhsal huzur bulacağız (Matta 11:28-30).
- C. Eğer tövbe eder ve vaftiz olursak, günahlarımızın bağışlanmasını ve Tanrı'nın içimizde yaşayan Kutsal Ruhunun armağanını alacağız (Elçiler 2:36-39).
- D. Tanrı'nın isteğini yerine getirmede sebat etmek, bize Tanrı'nın bereketini garanti eder (İbraniler 10:35-39).

4. Tanrı'nın öğretilerine itaat etmek, gerçeği bilmeye götürür.

- A. İbrahim imanla itaat etti ve yabancı bir ülkeye gitti çünkü Tanrı'nın onu daha iyi bir eve (yani cennete) çağırdığını anlamıştı (İbraniler 11:8-10, 13-16).
- B. İbrahim, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğine inandığı için imanla itaat etti ve İshak'ı kurban etti (İbraniler 11:17-19).

5. Yaşamlarımız İnançlarımızla Uyumlu Olmalıdır (1 Timoteos 4:16)

- A. Doğru şeylere inanmalı ve doğru şekilde yaşamalıyız.
 - a. Hem kurtuluşa ermek hem de mesajı etkili bir şekilde paylaşmak, hayatımız ve öğretilerimizle bağlantılıdır.
 - b. Bu hafta inançlarımız ve bu inançlarımızı ne kadar iyi yaşadığımız üzerine düşünmek için zaman ayırın.

İtaat - ὑπακοή - hupakoē

- 1) itaat, uyum, boyun eğme
- 2) Herkesin öğütlerine gösterilen itaat, Hristiyanlığın gereklerine riayet etmede gösterilen itaat.

İtaat et - ὑπακούω - hupakouō

- 1) dinlemek, kulak vermek
 - a. Kapı çalındığında kimin geldiğini dinlemek için gelen kişinin görevi (kapıcının görevi).
- 2) bir emre kulak vermek
 - a. itaat etmek, itaatkar olmak, boyun eğmek

Eski Ahit öğretisi—Eski antlaşma döneminde yaşamış üç kişiyi inceleyelim.

Saul—1 Samuel 15 (seçilmiş)

- 15:1–3: Saul'dan belirli bir emre uyması isteniyor.
- 15:7–9: Saul emre yalnızca kısmen itaat eder.
- 15:12–31: Günah işlediğini kabul etmeden önce epey direnir. Mantıklı açıklamalar!
- Sonuçlar:
 - a. Kısmi itaat, itaatsizliktir!
 - b. Seçici itaat, itaatsizliktir!
 - c. İtaatkar olup olmadığımız konusunda tamamen yanılıya düşmek mümkündür.

Uzzah—2 Samuel 6:1–7

- Tanrı, sözüne itaatsizliği ciddi bir suç olarak görür!
- Samimiyet suçu ortadan kaldırmaz (1 Korintliler 4:4).
- Bu size haksızlık gibi mi geliyor? Davut da öyle düşünüyordu, ta ki Tanrı'nın sözünün ne dediğini öğrenene kadar (bkz. 1. Chronicles 15:12-15).

Naaman—2 Krallar 5:1–15

- 5:10: Tanrı'nın sözü açık ve nettir.
- 5:11: Tanrı'nın sözüne karşı duygusal tepki vermekten sakının.
- 5:11: Ön yargılarınızdan vazgeçin.
- 5:12: Hayır, Tanrı'nın dediğini yapmaktan başka alternatif yok.
- 5:13: Nesnel olabilmek ve olayları mantıklı bir şekilde değerlendirebilmek için yardıma ihtiyacımız var.
- 5:14: Tanrı itaati kutsar.
- 5:14: Yaklaşık itaat yetersizdir (Ürdün'de beş kez suya dalmak veya Farpar'da yedi kez suya dalmak).
- 5:15: Tanrı'ya itaat etmeye başladığımızda O'nu takdir etmeyi ve O'na saygı duymayı öğreniriz.

Yeni Ahit öğretisi: İsa ve takipçilerinin itaat hakkında neler öğrettiklerine bakalım.

Matta 7:21-23

- Bu insanlar dindar, aktif ve muhtemelen samimiydiler, ancak yollarını kaybetmişlerdi.
- Sadece Tanrı'ya itaat edenler cennete girecektir.
- Tanrı ile kurtarıcı bir ilişkiniz olduğuna inanmak mümkün olsa da, aslında hiç kurtarılmış olmayabilirsiniz.

Yuhanna 14:15, 23-24

- İtaat sadece eski yasanın bir parçası değildir; İsa ve Yeni Ahit itaat konusunu defalarca ele almaktadır.
- Sevgi ve itaat neredeyse eşdeğerdir.

1 Yuhanna 2:3-6

- 2:3: Eğer İsa'nın itaatkâr bir öğrencisi olarak yaşıyorsanız, kurtuluşunuzdan emin olabilirsiniz.
- 2:4: Eğer O'nu tanıdığınızı iddia edip de itaatsizlik ederseniz, yalancısınız demektir.
- 2:6: İsa'nın yaşam tarzını takip etmeliyiz! İtaat, Hristiyanlığın temel bir parçasıdır.

Çözüm

Gördüğümüz gibi, itaat çarmlıla isteğe bağlı hale getirilmemiştir. Gerçek bir Tanrı takipçisi için her zaman hayati önem taşımıştır. Sizi itaat etmektен alıkoyan nedir?

Grace – ápıç - charis

1) lütuf

a. Sevinç, zevk, keyif, tatlılık, çekicilik, güzellik veren şey: konuşma zarafeti

2) iyi niyet, sevgi dolu iyilik, lütuf

- a. Tanrı'nın, ruhlar üzerinde kutsal etkisini göstererek, onları Mesih'e yönlendiren, koruyan, güçlendiren, Hristiyan inancında, bilgisinde, sevgisinde artıran ve Hristiyan erdemlerini uygulamaya teşvik eden merhametli iyiliğinden.

3) lütuf sayesinde olan şey

- a. ilahi lütfun gücüyle yönetilen kişinin ruhsal hali
- b. lütuf veya iyiliğin simgesi veya kanıtı
 - i. bir lütuf armağanı
 - ii. fayda, ödül

4) teşekkür, (faydalar, hizmetler, iyilikler için), karşılık, ödül

Havari Pavlus, belki de kendi dönemindeki diğer tüm insanlardan daha çok Tanrı'nın lütfunu takdir ediyordu ve bu yüzden bu kadar çok şey başardığını bize söylüyor (1 Korintliler 15:10). Lütuf kavramını anlamamız ve onu açıkça öğretmemiz çok önemli olduğundan, lütuf konusunda dengeli bir anlayış için Pavlus'u seçiyoruz.

Efesliler 2:1-10

- Günahlarımız yüzünden Tanrı'ya karşı ölü gibiyiz. Dünyanın istediği gibi yaşadığımızda veya kendi arzularımızın peşinden gittiğimizde, gazabın hedefi haline geliriz.
- Lütuf sayesinde (Tanrı'nın bize olan sevgisi sayesinde) kurtulabiliriz. Bunu hak etmiyoruz, ama kabul edersek bize bir hediye olarak ücretsiz sunuluyor.
- Bizler, Mesih'e olan imanımız sayesinde kurtuluruz.
- Tanrı'nın sevgisi bizi iyi işler yapmaya motive eder.

Romalıları 5:6-11

- Lütuf tanımı: Tanrı'nın, biz O'nun düşmanlarıyken günahlarımız için Mesih'in ölmesine izin verecek kadar bizi sevmesi. Kısaltma: Tanrı'nın Zenginlikleri Mesih'in Bedeliyle.
- Bizler, yalnızca cezayı hak eden kayıp günahkarlardık, ama O, bizim yerimize acı çekmesi için Mesih'i gönderdi.
- İsa'nın kanı sayesinde Tanrı'nın gazabından kurtuluyoruz (bağışlanma için kan dökülmesi gerekir [İbraniler 9:22, 28]).

Titus 2:11-14

- Lütuf bizim için kurtuluş demektir.
- Tanrı'nın sevgisi bizi günahattan arınmaya yönlendirir; Tanrı'nın lütfundan faydalanmayız.
- Lütuf, tutkuyu yendiği için günah işleme izni değildir (Yuda 4). Lütuf ucuz değildir; İsa'ya hayatına mal olmuştur.

1 Korintliler 1:18-25

- Çarmıh, Tanrı'nın günaha karşı güçlü çözümdür.
- Tanrı'nın sevgisini anlamadan, çarmıhın mesajı bizim için anlamsız kalacaktır.

2 Korintliler 5:14-21

- Mesih'in sevgisi bir karşılık gerektirir! (Bkz. 1 Korintliler 15:9-10.)
- İsa, günahlarımızı o kadar çok taşıdı ki, kendisi günah, yani günah kurbanı oldu.
- Tanrı'nın sevgisi bizi O'nun için yaşamaya ve O'nun adına konuşmaya motive eder.

1 Korintliler 15:9-10

- Çok çalışarak kurtulduğumuz doğru olmasa da, Tanrı'nın lütfundan en çok etkilenenlerin Tanrı'nın en çalışanları olduğu doğrudur!

Özdeyişler 3:34

- Bu ayet, lütuf ile ilişkilendirilen tevazudan bahsetmektedir.
- Petrus ve Yakup tarafından alıntılanmıştır (1 Petrus 5:5, Yakup 4:6)

Lütuf, Günah İşlemek veya Tembellik Yapmak İçin Bir İzin Değildir

Bazıları lütuf, günah işlemeye (veya tembelliğe) devam etme izni olarak yanlış anlıyor ve "Tanrı her halükarda affedecektir" diye düşünüyor. Ancak Kutsal Kitap bunu şiddetle reddediyor:

- "Öyleyse ne diyeceğiz? Lütuf artsın diye günah işlemeye devam mı edeceğiz? Kesinlikle hayır! Günaha karşı ölmüş olan bizler, nasıl olur da günah içinde yaşamaya devam edebiliriz?" (Romalılar 6:1-2)
- Lütuf bize "dinsizliği ve dünyevi arzuları reddetmeyi" ve "ağırbaşlı, doğru ve dindar bir şekilde yaşamayı öğretir (Titus 2:11-12).
- Lütuf ahlaksızlık için bir bahane olarak kullananlar kınanır (Yuda 4). Tanrı'nın lütufu pahalıdır—Mesih'in hayatına mal olmuştur—ve bizi günahı yenmeye güçlendirir, onu mazur göstermez. Pavlus'un dediği gibi, "Tanrı'nın lütufu sayesinde ben neysem oyum; O'nun bana olan lütufu boşuna değildi; fakat ben onlardan daha çok çalıştım, fakat bu ben değil, benimle birlikte olan Tanrı'nın lütfuydu" (1 Korintliler 15:10). Gerçek lütuf, Tanrı'nın krallığı için gayretli itaati ve sıkı çalışmayı besler, asla tembelliği değil.

İman, İtaat ve Lütuf'un Ünlü Örnekleri

1. İbrahim:

- İman: İbrahim, Tanrı'nın vaatlerine olan inancı nedeniyle "imanın babası" olarak bilinir. Tanrı'nın talimatı üzerine, nereye gittiğini bilmeden memleketini terk etti (Yaratılış 12:1-4).
- İtaat: Onun itaatkarlığı en meşhur şekilde, Tanrı'nın planına güvenerek oğlu İshak'ı kurban etmeye razı olmasıyla gösterilmiştir (Yaratılış 22:1-18).
- Lütuf: İbrahim'in kusurlarına rağmen, örneğin yaşlılığında çocuk sahibi olma fikrine güldüğünde Tanrı'nın vaadinden şüphe duymasına rağmen (Yaratılış 17:17), Tanrı ona lütuf gösterdi ve İbrahim'in insani zaaflarına rağmen antlaşmasını yerine getirdi (Yaratılış 15:6, Romalılar 4:3).

2. Nuh:

- İman: Nuh, tufanın geleceğine dair hiçbir işaret yokken Tanrı'nın tufan hakkındaki uyarısına inanmıştı (İbraniler 11:7).
- İtaat: İsa, gemiyi inşa etmek için Tanrı'nın talimatlarını titizlikle yerine getirdi; bu iş, alay konusu olabileceği bir ortamda yıllarca sürdü (Yaratılış 6:22).
- Lütuf: Tanrı, Nuh'u ve ailesini tufandan kurtararak ve daha sonra onunla bir antlaşma kurarak lütuf gösterdi (Yaratılış 6:8).

3. Musa:

- İman: Musa, Tanrı'nın İsrail'i Mısır'dan kurtarma gücüne iman etmişti ve hatta Tanrı'nın vaadine olan güveniyle Firavun'la yüzleşmişti (Çıkış 3:10-12).
- İtaat: İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarıp çölde ilerletmek için Tanrı'nın verdiği ayrıntılı talimatlara uydu (Çıkış 3-40).
- Lütuf: Başlangıçtaki isteksizliğine ve daha sonraki itaatsizlik anlarına (kayaya vurması gibi) rağmen, Tanrı'nın lütfü açıkça görüldü; Musa, kekemeliğine rağmen önderlik etmesi için seçildi ve ölümünden önce Vaat Edilmiş Toprakları görmesine izin verildi (Sayılar 12:3, Tesniye 34:1-4).

4. İsa'nın annesi Meryem:

- İman: Toplumsal sonuçlarına rağmen, melek Cebrail'in Tanrı'nın Oğlu'nu doğuracağına dair müjdesine inandı (Luka 1:38).
- İtaat: Meleğe verdiği cevap, boyun eğme dolu bir cevaptı: "İşte ben Rabbin hizmetçisiyim; sözüne göre bana olsun."
- Lütuf: Tanrı'nın lütfü onun üzerindeydi, çünkü İsa'nın annesi olmak için seçilmişti; bu rol muazzam bir iman ve itaat gerektiriyordu (Luka 1:28-30).

5. David:

- İman: Davut'un imanı, Golyat'la karşı karşıya geldiği ve Tanrı'nın kurtaracağına güvendiği anda ortaya çıktı (1 Samuel 17:45-47).
- İtaat: Birçok kusuruna rağmen, Davut, özellikle Tanrı'nın meshedilmiş Saul'a zarar vermeyi reddettiğinde (1 Samuel 24:6), Tanrı'nın emirlerine uyarak O'na itaat etmeye çalıştı.
- Lütuf: Davut, özellikle Batşeba ile işlediği günahın sonra tövbe ettiğinde, Tanrı'nın lütfünü defalarca deneyimledi; bu süreçte affedildi ve Tanrı'nın gönlüne göre bir adam olarak tanımlandı (Mezmun 51, Elçilerin İşleri 13:22).

Ek

Efesliler 2:20'de Eski Ahit peygamberlerinden neden bahsediliyor?

Efesliler 2:20'de kilisenin "havariler ve peygamberler temeli üzerine kurulduğu, İsa Mesih'in ise köşe taşı olduğu" belirtilir. "Peygamberler" terimi, şu nedenlerden dolayı büyük olasılıkla Eski Ahit peygamberlerini ifade etmektedir:

1. İncil Bağlamı: Efesliler'de Pavlus, Yahudilerin ve diğer ulusların kilisedeki birliğini, ortak bir temel üzerine inşa edilmiş olarak vurgular (Efesliler 2:14-18). Mesih'i ve Tanrı'nın tüm uluslar için planını önceden bildiren Eski Ahit peygamberleri (örneğin, İşaya 42:6, 49:6), havarilerin Yeni Ahit öğretilerini tamamlayan kutsal metinlere dayalı bir temel sağlar. Bu, ilk Hristiyanlar tarafından saygı duyulan tarihi Yahudi kutsal metinleriyle uyumludur.
2. Kutsal Kitap Önceliği: Eski Ahit, Yeni Ahit'te Hristiyan inancının temeli olarak sıklıkla gösterilir (örneğin, Romalılar 1:2; İbraniler 1:1-2). İsa'nın kendisi de Kanun ve Peygamberlerin (Eski Ahit) kendisine işaret ettiğini doğrulamıştır (Matta 5:17; Luka 24:44). Efesliler 2:20'de Eski Ahit peygamberlerinin yer alması bu sürekliliği pekiştirir.
3. Peygamberlerin Rolü: Eski Ahit peygamberleri öncelikle Tanrı'nın ilham verdiği kutsal yazıları ilettiler (2 Petrus 1:21), bu yazılar havariyel yazılarla birlikte ilk kilise için yetkili bir temel oluşturdu. Yeni Ahit peygamberleri ise vahiy ve teşvik konusunda yetenekli olsalar da (1 Korintliler 14:3), genellikle kilise için temel bir kutsal yazı oluşturmakla ilişkilendirilmezler.
4. Dilbilgisel Yapı: Efesliler 2:20'de "havariler ve peygamberler" tek bir temel olarak gruplandırılmıştır; bu da Eski Ahit peygamberlerinin havarilerin çalışmalarından önce geldiği ve onları tamamladığı tarihsel bir sıralamayı düşündürmektedir. Eğer Yeni Ahit peygamberleri kastedilmiş olsaydı, Pavlus onları ayrı

ayrı belirtmiş veya "kilisedeki peygamberler" (Efesliler 4:11'deki gibi) gibi terimler kullanmış olabilir.

5. Teolojik Tutarlılık: Köşe taşı (Mesih) ve temel (havariler ve Eski Ahit peygamberleri), her iki antlaşmada da Tanrı'nın planının birleşik vahiyini temsil eder. Yeni Ahit peygamberlerinin dahil edilmesi, erken kilisede havarilerle olan rolleri örtüştüğü için (örneğin, Elçilerin İşleri 11:27-28) gereksiz tekrara yol açabilir.

Alternatif Görüş: Eski ve Yeni Ahit Peygamberleri

Bazı bilginler, Efesliler 2:20'deki "peygamberler" ifadesinin hem Eski hem de Yeni Ahit peygamberlerini kapsadığını savunarak şunları örnek gösteriyorlar:

- Yeni Ahit Peygamberliği: Efesliler 4:11, peygamberleri kiliseye bir armağan olarak anmakta ve kuruluşunda bir rol oynadıklarını öne sürmektedir (örneğin, Elçilerin İşleri 11:28'deki Agabus).
- Erken Kilise Bağlamı: Yeni Ahit peygamberleri, kutsal metinler tamamlanmadan önce vahiy sağlamış ve bu durum kilisenin temellerinin atılmasına katkıda bulunmuş olabilir.

Ancak bu görüşün gerçekleşme olasılığı daha düşüktür çünkü:

- Yeni Ahit peygamberleri, Eski Ahit peygamberleri gibi yetkili kutsal metinler değil, öncelikle durumsal rehberlik sunmuşlardır (örneğin, Elçilerin İşleri 21:10-11).
- Efesliler 2:20'deki temel rol, geçici peygamberlik sözlerini değil, kalıcı kutsal yazıları (Eski Ahit ve havarilerin yazıları) vurgular.
- Pavlus'un Efeslilere mektubundaki odak noktası, Eski Ahit peygamberlerini havarilerle ilişkilendirerek en iyi şekilde ortaya konabilecek olan, Tanrı'nın tarih boyunca süregelen planının birliğidir.

Dolayısıyla, "peygamberler"i Eski Ahit peygamberleri olarak yorumlamak, kilisenin inancı için daha net ve tutarlı bir temel sağlar; bu temel, Mesih'e işaret eden kalıcı kutsal yazılara dayanır.

Pratik Uygulama: Evinizi İnşa Etmek

Güçlü bir manevi ev inşa etmek için iman, itaati ve lütfu bir araya getirin:

- İmanı Güçlendirin: Mesih'in öğretilerine olan güveninizi derinleştirmek için her gün Kutsal Yazıları (örneğin, Mezmur 119) inceleyin.
- Temel İlkelere İtaat Edin: Havarilerin ve Eski Ahit peygamberlerinin ilham verici öğretilerini izleyin (örneğin, Matta 7:24-27'yi İsa'nın sözlerine göre hareket ederek uygulayın). Tökezlemekten kaçınmak için Mesih'le uyum içinde olun (1 Petrus 2:8).
- Lütfu güvenin: Tanrı'nın hak edilmemiş lütfuna güvenin ve O'nun ailesinin bir parçası olarak O'nun sizi destekleyeceğine inanın (Efesliler 2:8-9, 19-22). Başkalarını imanda teşvik ederek lütfu paylaşın.
- Haftalık Meydan Okuma: Bir iman hedefi belirleyin (örneğin, Tanrı'nın sözünü anlamak için Mezmur 119'ü okuyun), bir itaat eylemi gerçekleştirin (örneğin, Matta 6:14-15'e göre birini affedin) ve bir iyilik yapın (örneğin, bir komşuya hizmet edin). Mesih'le, yani köşe taşıyla uyum sağlamak için 1 Petrus 2:5-8'i inceleyin.